

Arrest

nr. 316 216 van 8 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 16 mei 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt ten aanzien van T.F. (verder: verzoeker):

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te hebben en op [...] mei 1978 geboren te zijn in X, X X, gelegen in de prefectuur Kukës. U woonde sinds 2015 in Kombinat-Tirana. Uw vader S.T. en moeder D.T. alsook uw broer en twee zussen zijn op heden woonachtig in Albanië.

U bent gehuwd, gescheiden en op heden opnieuw samenwonend met B.J (O.V. [...]) en samen hebben jullie twee kinderen, D. geboren in Tirana op [...] mei 2018 en A., geboren in Tirana op [...] november 2019. Uw partner en twee kinderen bevinden zich bij u in België.

In Albanië was u lid van de democratische partij en hebt u hogere studies in de rechten gedaan maar u kwam niet in aanmerking om bij de gemeente te gaan werken. Daartoe moest u ofwel duizenden euro's betalen dan wel uw politieke oriëntatie veranderen. U werkte als vrachtwagenchauffeur. Uw echtgenote was verpleegster doch wanneer zij na jullie huwelijk naar Tirana verhuisde, kon ze er ondanks het tekort aan verpleegster niet aan de slag. Voorts was u ook de uitbater van twee gokkantoren. Zelf gokte u ook. Zo had u tegen 2020 een grote som aan gelden uit de zaak achter gehouden waarvan u de helft verspeelde en de andere helft voor uzelf hield. Tweemaal kon u een terugbetaling doen, maar meer niet. Ondertussen hadden jullie ook twee kinderen gekregen en in 2020 verliet u Albanië samen met uw partner en kinderen en kwam u naar België. U keerde ook nog enkele keren terug naar Albanië in 2021 en in 2022 en verbleef dan in Tirana. Omwille van de openstaande schulden kwam u in de problemen met de handlangers van de eigenaar van de gokkantoren, een gekend en gevaarlijk persoon in Albanië. Zij willen dat u het geld met rente zou terugbetalen. In september 2022 werd uw broer door handlangers van uw schuldeiser aangesproken en ze deelden hem mee dat ze u wilden contacteren. U gaf een Albanees telefoonnummer op en na één contact bent u van oproepnummer veranderd en hebt u samen met uw partner en twee kinderen Albanië definitief verlaten en reisden jullie naar België. Hier trachtte u via uw advocaat jullie verblijf te regelen bij de gemeente. Aangezien uw poging om uw verblijf te regulariseren niet succesvol was, raadde uw advocaat u aan om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Op 3 april 2024 hebt u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer naar Albanië vreest u in de problemen te raken met uw schuldeisers. Zolang u uw schulden niet hebt terugbetaald en daardoor de zaak kan oplossen, kan u niet terugkeren naar Albanië. Bovendien hebt u geen vertrouwen in de Albanese autoriteiten. Omwille van deze redenen wil u ook niet dat uw kinderen in die omgeving en met die problemen opgroeien. Uw partner diende gelijktijdig een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw origineel Albanese paspoort, uw originele Albanese identiteitskaart en uw origineel Albanese rijbewijs. Uw partner legt eveneens haar Albanese identiteitsdocumenten en de paspoorten van jullie kinderen neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek tot internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u in de problemen te raken met uw schuldeisers, problemen van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard en aldus vreemd aan de Vluchtelingenconventie. Zolang u uw schulden niet hebt terugbetaald en daardoor de zaak hebt opgelost, kan u niet terugkeren naar Albanië.

Omwille van deze redenen wil u ook niet dat uw kinderen in die omgeving en met die problemen opgroeien (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 25 april 2024, CGVS F., p. 11-12). Bovendien hebt u geen vertrouwen in de Albanese autoriteiten (CGVS F., p. 13).

Ook uw echtgenote vreest voor haarzelf en jullie kinderen omwille van uw schulden (notities van het persoonlijk onderhoud van J.B. d.d. 25 april 2024, CGVS B., p. 8). Er dient echter te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de

Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst kunnen er de nodige bedenkingen geplaatst worden bij uw beweerde vrees aangaande uw schulden en schuldeisers en aldus bij het risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers dient vastgesteld dat u geen enkel (begin van) bewijs voorlegt inzake de uitbating van twee gokkantoren, laat staan van enige schulden die u zou hebben. U gaf hierover aan dat u niet voldoende tijd had om u voor te bereiden en dat dergelijke documenten moeilijk te vinden zijn (CGVS F., p. 11). Echter, gegeven dat u reeds in 2020 Albanië definitief hebt verlaten omwille van uw gokschulden, dat u nog enkele keren bent teruggekeerd en u reeds in september 2022 het land definitief hebt verlaten, kan uw vergoelijking als zou u onvoldoende tijd gehad hebben om dergelijke documenten in uw bezit te krijgen maar moeilijk overtuigen.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat uw schulden reeds dateren van 2020 en dat u dat jaar Albanië samen met uw partner en kinderen hebt verlaten. U hebt in de daaropvolgende jaren echter geen verzoek om internationale bescherming ingediend. Meer nog, u bent zowel in 2021 als in 2022 nog vrijwillig teruggekeerd naar Albanië en u hebt pas in september 2022 Albanië definitief verlaten. Vervolgens hebt u ongeveer een jaar en acht maanden gewacht vooraleer een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Naar eigen zeggen op advies van uw advocaat nadat een andere procedure om verblijfsrecht te verkrijgen niet succesvol was (CGVS F., p. 6). Voorgaande vaststellingen zetten de ernst van uw verzoek om internationale bescherming eveneens danig op de helling. Dergelijke houding kan geenszins in overeenstemming worden gebracht met en getuigt niet van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Een procedure voor internationale bescherming is net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen ernstige schade te lijden zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo een vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan worden verwacht dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt.

Daarnaast wordt geloofwaardigheid van uw beweerde vrees verder ondermijnd door enkele frappante tegenstrijdigheden in de verklaringen van u en uw echtgenote. Zo verklaarde u dat de gokkantoren vanwege de overheid werden gesloten in 2018, doch dat u nog enige tijd tot 2019 clandestien hebt verder gedaan (CGVS F., p. 5). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat u dergelijke gokkantoren uitbaatte voor jullie huwelijk in 2017, doch niet meer de laatste zeven jaar (CGVS B., p. 10). Voorgaande plaatst het nodige voorbehoud bij uw bewering tot 2019 een gokkantoor uitgebaat te hebben en een grote som geld uit het gokkantoor achter gehouden te hebben. Voor wat betreft uw vrees gekoppeld aan uw (gok-)schulden, verklaarde u verder dat u, wanneer u in 2021 en 2022 terugkeerde naar Albanië, niet buiten kwam en hoofdzakelijk ondergedoken leefde (CGVS F., p. 5, p. 13). Uw echtgenote daarentegen verklaarde hierover dat u opnieuw ging gokken wanneer jullie in 2022 terugkeerden naar Albanië (CGVS B., p. 5). Indien u werkelijk uw schuldeisers te vrezen had sinds 2020, valt hoegenaamd niet in te zien dat u zich in 2022 opnieuw in die omgeving waagde. Evenmin valt in te zien dat uw partner zou verklaringen dat u opnieuw ging gokken, indien u in werkelijkheid ondergedoken zou hebben geleefd. Tot slot verklaarde u inzake de problemen die u reeds zou gekend hebben dat uw broer in september 2022 werd aangesproken (CGVS F., p. 13). Uw echtgenote liet dit gegeven echter volstrekt onvermeld niettegenstaande jullie diezelfde maand Albanië definitief verlieten. Ze verklaarde daarentegen wel dat ze via een nichtje van u had vernomen dat uw schuldeisers ergens eind 2023 – op het moment dat u in voorhechtenis zat in de gevangenis van Hoi - bij uw vader in Albanië waren geweest en hem vroegen uw schulden af te lossen (CGVS B., p. 5). Wanneer u echter werd gevraagd of u nog iets had vernomen over de problemen waarvoor u Albanië bent ontvlucht, liet u dit gegeven dan weer volstrekt onvermeld (CGVS F., p. 7). Mochten uw schuldeisers echter uw vader opgezocht hebben met als doel dat hij uw schulden zou aflossen, kan in alle redelijkheid verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent alsook dat u dergelijke informatie meedeelt wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud hiernaar gevraagd wordt. Voorgaande bevindingen zijn eens te meer een aanwijzing dat er danig getwijfeld kan worden aan de ernst en geloofwaardigheid van uw beweerde vrees bij terugkeer omwille van (gok-)schulden.

Wat er ook van zij, er dient hoe dan ook te worden vastgesteld dat u en uw echtgenote niet hebben aangetoond dat jullie bij terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Wanneer u gevraagd werd of u ooit bescherming had gezocht bij de Albanese autoriteiten vanwege de dreiging die u voelde, verklaarde u enkel maar dat de Albanese overheden geen klacht zullen opnemen tegen uw schuldeiser omdat uw schuldeiser te groot is (CGVS F., p. 13). Uw verklaring voor dit nalaten is echter niet in overeenstemming te brengen met uw overige verklaringen over de man waaruit genoegzaam blijkt dat hij wel degelijk in het vizier van de Albanese autoriteiten staat en door hen gezocht wordt omdat hij alsnog spoorloos zou zijn. Geconfronteerd met deze bedenking, haalde u bovendien zelfs aan dat er recent een nieuwe rechtbank genaamd SPAK (Special Prosecution against Organised Crime en Corruption) is, doch dat het de handlangers zijn die u (zullen) belagen (CGVS F., p. 13). Wanneer u vervolgens gevraagd werd waarom u tegen de handlangers geen bescherming zou kunnen krijgen, gaf u aan dat u geen vertrouwen hebt in de Albanese autoriteiten aangezien u zelf verschillende keren met politie-inspecteurs en commissarissen hebt samengezeten en dat u werd aangeraden geen klacht in te dienen (CGVS F., p. 13). U vermeldde ook dat veel politiemensen 'een percentage' kregen en dat commissarissen betaald worden om een soort bescherming te bieden hetgeen u zelf gezien had (CGVS F., p. 13). Voorgaande overtuigt evenwel niet aangezien aangenomen mag worden dat de man die u te vrezen hebt, eventueel via zijn handlangers, gezocht wordt door de Albanese overheid met het oog op vervolging waardoor het feit dat hij in het verleden mogelijk bescherming van enkele functionarissen heeft afgekocht, geen aanwijzing vormt dat hij op heden nog steeds straffeloosheid zou genieten, wel in tegendeel. Immers werden er de laatste jaren veelvuldig corruptie ambtenaren en rechters de laan uitgestuurd, zoals u zelf aanhaalde (CGVS F., p. 14). Door vervolgens louter te herhalen dat u vanwege de Albanese autoriteiten geen bescherming zal kunnen krijgen omdat uw klacht niet zal worden aanvaard en uw geen vertrouwen hebt in de Albanese autoriteiten, overtuigt u geenszins. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er namelijk precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt ook dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "onestop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam

toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Waar u tot slot nog opwierp dat u ondanks uw studies rechten geen job in het gemeentehuis kon vinden omwille van uw politieke voorkeur alsook dat uw echtgenote niet aan de slag kon als verpleegster in Tirana (CGVS F., p. 8-9) dient te worden opgeworpen dat dit niet meer dan blote, en overigens ongeloofwaardige beweringen zijn. Immers blijkt uit de verklaringen van uw echtgenote dat zij in Tirana als verpleegster nooit naar werk gezocht heeft (CGVS B., p. 6). Zelf kon u ook op een andere officiële manier een inkomen vergaren (CGVS F., p. 7-8). Verder koppelt u bovendien geen vrees bij terugkeer aan uw politieke profiel (vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 12 april 2024, punt 3.3 & CGVS F., p. 8, p. 12).

De documenten die u en uw partner in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming hebben voorgelegd, vermogen niet om voorgaande beoordeling in een ander daglicht te plaatsen. Jullie paspoorten, identiteitskaarten en rijbewijs alsook de paspoorten van jullie kinderen staven jullie nationaliteit en identiteit dewelke niet ter discussie staan.

Tot slot moet nog opgemerkt worden dat ook het verzoek om internationale bescherming van uw partner J. B. (O.V. [...]) kennelijk ongegrond wordt verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

1.2. De bestreden beslissing stelt inzake J.B. (verder: verzoekster):

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te hebben en op [...] januari 1984 geboren te zijn in Shumice. Uw ouders wonen in Tropoje. Een broer en uw twee zussen wonen in België en uw andere broer in het Verenigd Koninkrijk. U bent in 2017 gehuwd, gescheiden en terug samen met T. F. (O.V[...]) en samen hebben jullie twee kinderen, D. en A.. Uw partner en kinderen verblijven bij u in België.

Na uw huwelijk in 2017 ontdekte u dat uw echtgenoot net zoals uw vader destijds ging gokken. U was hier tegen en hebt onmiddellijk de scheiding aangevraagd. Wanneer uw zoon vervolgens werd geboren en uw echtgenoot beloofde niet meer te zullen gokken, bent u opnieuw met hem samen gegaan. Vervolgens werd uw dochter geboren en begon uw partner opnieuw te gokken. Soms was hij dagenlang van huis weg. De situatie was niet meer leefbaar en in 2020 besloot u naar België te komen. U wil uw kinderen een betere toekomst geven samen met uw partner. U bent al vier jaar in België en voor zover u weet is hij niet opnieuw gaan gokken. In die periode bent u tweemaal teruggekeerd naar Albanië. In september 2022 hebt u Albanië definitief verlaten.

Voorts heeft uw echtgenoot in Albanië schulden, maar hoe groot die schuld is of bij wie hij schulden heeft, wil hij u niet vertellen. Zo'n vijf à zes maanden geleden, aldus ergens in november of december 2023, vernam u dat de schuldeisers van uw man bij uw schoonvader waren langsgekomen en hem vroegen de schulden terug te betalen.

Op 3 april 2024 hebt u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Omwille van de gokschulden van uw echtgenoot vreest u dat u of uw kinderen iets zal overkomen. U hebt nooit rechtstreekse bedreigingen gekend maar hebt weet van gevallen in Albanië waarbij kinderen werden ontvoerd omdat de ouders hun schulden niet konden terugbetalen. Van uw vader weet u dat de mensen bij wie uw echtgenoot schulden heeft, geen goede mensen zijn doch uw vader weet evenmin wie dat precies zijn. Bovendien zal u bij terugkeer van uw partner weggaan aangezien u niet zou kunnen verdragen dat hij nog verder gokt en zal u op straat belanden aangezien uw ouders slechts leven van een heel klein pensioen. Voorts is in België alles beter, het leven en de toekomst voor uw kinderen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele Albanese paspoort, identiteitskaart en rijbewijs alsook de paspoorten van uw kinderen neer. Uw echtgenoot legt eveneens zijn paspoort, identiteitskaart en rijbewijs neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek tot internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Uit uw verklaringen blijkt dat de motieven inzake uw verzoek om internationale bescherming steunen op deze die uw echtgenoot T. F. (O.V[...]) verklaarde. Zijn verzoek werd kennelijk ongegrond verklaard en luidt als volgt:

"Bij terugkeer naar Albanië vreest u in de problemen te raken met uw schuldeisers, problemen van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard en aldus vreemd aan de Vluchtelingenconventie. Zolang u uw schulden niet hebt terugbetaald en daardoor de zaak hebt opgelost, kan u niet terugkeren naar Albanië. Omwille van deze redenen wil u ook niet dat uw kinderen in die omgeving en met die problemen opgroeien (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 25 april 2024, CGVS F., p. 11-12). Bovendien hebt u geen vertrouwen in de Albanese autoriteiten (CGVS F., p. 13). Ook uw echtgenote vreest voor haarzelf en jullie kinderen omwille van uw schulden (notities van het persoonlijk onderhoud van J.B. d.d. 25 april 2024, CGVS B., p. 8). Er dient echter te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst kunnen er de nodige bedenkingen geplaatst worden bij uw beweerde vrees aangaande uw schulden en schuldeisers en aldus bij het risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers dient vastgesteld dat u geen enkel (begin van) bewijs voorlegt inzake de uitbating van twee gokkantoren, laat staan van enige schulden die u zou hebben. U gaf hierover aan dat u niet voldoende tijd had om u voor te bereiden en dat dergelijke documenten moeilijk te vinden zijn (CGVS F., p. 11). Echter, gegeven dat u reeds in 2020 Albanië definitief hebt verlaten omwille van uw gokschulden, dat u nog enkele keren bent teruggekeerd en u reeds in september 2022 het land definitief hebt verlaten, kan uw vergoelijking als zou u onvoldoende tijd gehad hebben om dergelijke documenten in uw bezit te krijgen maar moeilijk overtuigen.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat uw schulden reeds dateren van 2020 en dat u dat jaar Albanië samen met uw partner en kinderen hebt verlaten. U hebt in de daaropvolgende jaren echter geen verzoek om internationale bescherming ingediend. Meer nog, u bent zowel in 2021 als in 2022 nog vrijwillig teruggekeerd naar Albanië en u hebt pas in september 2022 Albanië definitief verlaten. Vervolgens hebt u ongeveer een jaar en acht maanden gewacht vooraleer een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Naar eigen zeggen op advies van uw advocaat nadat een andere procedure om verblijfsrecht te verkrijgen niet succesvol was (CGVS F., p. 6). Voorgaande vaststellingen zetten de ernst van uw verzoek om internationale bescherming eveneens danig op de helling. Dergelijke houding kan geenszins in overeenstemming worden gebracht met en getuigt niet van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Een procedure voor internationale bescherming is net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen ernstige schade te lijden zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo een vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan worden verwacht dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt.

Daarnaast wordt geloofwaardigheid van uw beweerde vrees verder ondermijnd door enkele frappante tegenstrijdigheden in de verklaringen van u en uw echtgenote.

Zo verklaarde u dat de gokkantoren vanwege de overheid werden gesloten in 2018, doch dat u nog enige tijd tot 2019 clandestien hebt verder gedaan (CGVS F., p. 5). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat u dergelijke gokkantoren uitbaatte voor jullie huwelijk in 2017, doch niet meer de laatste zeven jaar (CGVS B., p. 10). Voorgaande plaatst het nodige voorbehoud bij uw bewering tot 2019 een gokkantoor uitgebaat te hebben en een grote som geld uit het gokkantoor achter gehouden te hebben. Voor wat betreft uw vrees gekoppeld aan uw (gok-)schulden, verklaarde u verder dat u, wanneer u in 2021 en 2022 terugkeerde naar Albanië, niet buiten kwam en hoofdzakelijk ondergedoken leefde (CGVS F., p. 5, p. 13). Uw echtgenote daarentegen verklaarde hierover dat u opnieuw ging gokken wanneer jullie in 2022 terugkeerden naar Albanië (CGVS B., p. 5). Indien u werkelijk uw schuldeisers te vrezen had sinds 2020, valt hoegenaamd niet in te zien dat u zich in 2022 opnieuw in die omgeving waagde. Evenmin valt in te zien dat uw partner zou verklaringen dat u opnieuw ging gokken, indien u in werkelijkheid ondergedoken zou hebben geleefd. Tot slot verklaarde u inzake de problemen die u reeds zou gekend hebben dat uw broer in september 2022 werd aangesproken (CGVS F., p. 13). Uw echtgenote liet dit gegeven echter volstrekt onvermeld niettegenstaande jullie diezelfde maand Albanië definitief verlieten. Ze verklaarde daarentegen wel dat ze via een nichtje van u had vernomen dat uw schuldeisers ergens eind 2023 – op het moment dat u in voorhechtenis zat in de gevangenis van Hoei - bij uw vader in Albanië waren geweest en hem vroegen uw schulden af te lossen (CGVS B., p. 5). Wanneer u echter werd gevraagd of u nog iets had vernomen over de problemen waarvoor u Albanië bent ontvlucht, liet u dit gegeven dan weer volstrekt onvermeld (CGVS F., p. 7). Mochten uw schuldeisers echter uw vader opgezocht hebben met als doel dat hij uw schulden zou aflossen, kan in alle redelijkheid verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent alsook dat u dergelijke informatie meedeelt wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud hiernaar gevraagd wordt. Voorgaande bevindingen zijn eens te

meer een aanwijzing dat er danig getwijfeld kan worden aan de ernst en geloofwaardigheid van uw beweerde vrees bij terugkeer omwille van (gok-)schulden.

Wat er ook van zij, er dient hoe dan ook te worden vastgesteld dat u en uw echtgenote niet hebben aangetoond dat jullie bij terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Wanneer u gevraagd werd of u ooit bescherming had gezocht bij de Albanese autoriteiten vanwege de dreiging die u voelde, verklaarde u enkel maar dat de Albanese overheden geen klacht zullen opnemen tegen uw schuldeiser omdat uw schuldeiser te groot is (CGVS F., p. 13). Uw verklaring voor dit nalaten is echter niet in overeenstemming te brengen met uw overige verklaringen over de man waaruit genoegzaam blijkt dat hij wel degelijk in het vizier van de Albanese autoriteiten staat en door hen gezocht wordt omdat hij alsnog spoorloos zou zijn. Geconfronteerd met deze bedenking, haalde u bovendien zelfs aan dat er recent een nieuwe rechtbank genaamd SPAK (Special Prosecution against Organised Crime en Corruption) is, doch dat het de handlangers zijn die u (zullen) belagen (CGVS F., p. 13). Wanneer u vervolgens gevraagd werd waarom u tegen de handlangers geen bescherming zou kunnen krijgen, gaf u aan dat u geen vertrouwen hebt in de Albanese autoriteiten aangezien u zelf verschillende keren met politie-inspecteurs en commissarissen hebt samengezeten en dat u werd aangeraden geen klacht in te dienen (CGVS F., p. 13). U vermeldde ook dat veel politiemensen 'een percentage' kregen en dat commissarissen betaald worden om een soort bescherming te bieden hetgeen u zelf gezien had (CGVS F., p. 13). Voorgaande overtuigt evenwel niet aangezien aangenomen mag worden dat de man die u te vrezen hebt, eventueel via zijn handlangers, gezocht wordt door de Albanese overheid met het oog op vervolging waardoor het feit dat hij in het verleden mogelijk bescherming van enkele functionarissen heeft afgekocht, geen aanwijzing vormt dat hij op heden nog steeds straffeloosheid zou genieten, wel in tegendeel. Immers werden er de laatste jaren veelvuldig corruptie ambtenaren en rechters de laan uitgestuurd, zoals u zelf aanhaalde (CGVS F., p. 14). Door vervolgens louter te herhalen dat u vanwege de Albanese autoriteiten geen bescherming zal kunnen krijgen omdat uw klacht niet zal worden aanvaard en uw geen vertrouwen hebt in de Albanese autoriteiten, overtuigt u geenszins. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er namelijk precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt ook dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese

overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Waar u tot slot nog opwierp dat u ondanks uw studies rechten geen job in het gemeentehuis kon vinden omwille van uw politieke voorkeur alsook dat uw echtgenote niet aan de slag kon als verpleegster in Tirana (CGVS F., p. 8-9) dient te worden opgeworpen dat dit niet meer dan blote, en overigens ongeloofwaardige beweringen zijn. Immers blijkt uit de verklaringen van uw echtgenote dat zij in Tirana als verpleegster nooit naar werk gezocht heeft (CGVS B., p. 6). Zelf kon u ook op een andere officiële manier een inkomen vergaren (CGVS F., p. 7-8). Verder koppelt u bovendien geen vrees bij terugkeer aan uw politieke profiel (vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 12 april 2024, punt 3.3 & CGVS F., p. 8, p. 12).

De documenten die u en uw partner in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming hebben voorgelegd, vermogen niet om voorgaande beoordeling in een ander daglicht te plaatsen. Jullie paspoorten, identiteitskaarten en rijbewijs alsook de paspoorten van jullie kinderen staven jullie nationaliteit en identiteit dewelke niet ter discussie staan."

Waar u bijkomend nog aangaf dat u bij terugkeer naar Albanië op straat zal belanden aangezien u uw partner zal verlaten en u niet kan rekenen op financiële steun van uw ouders (notities van het persoonlijk onderhoud van J. B. d.d. 25/04/2024, CGVS B., p. 11), dient te worden aangestipt dat dit motief van louter socioeconomische aard is en bijgevolg niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou

lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers blijkt dat u in Albanië werkzaam was als verpleegster en als secretaresse (CGVS B., p. 4-5) en blijkt uit niets dat u deze job niet opnieuw zou kunnen opnemen (CGVS B., p. 11).

Na het voorgaande moet ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond verklaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekers voeren de schending aan van artikel 1, A, § 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 57/6/1 en 62 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, artikel 3 van het EVRM en artikel 17 van het KB van 11 juli 2003 tot vaststelling van de procedure voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen.

In de eerste tak van het middel betogen verzoekers inzake de handelszaken. Verzoekers stellen dat zij omtrent de twee gokkantoren nauwkeurige en gedetailleerde verklaringen aflegden. Verzoekers voeren aan dat zij onvoldoende werden ondervraagd over documenten en beroepsactiviteiten.

In de tweede tak van het middel argumenteren verzoekers over de verblijven in Albanië. Verzoekers voeren aan dat zij in 2021 en 2022 vrijwillig terugkeerden naar Albanië omdat ze er een bloeiende beroepsactiviteit hadden en dat ze, vooraleer asiel te vragen in België, een oplossing zochten om in Albanië te kunnen blijven. Inzake hun laattijdig verzoek om internationale bescherming verwijzen verzoekers naar het advies inzake de procedures van hun advocaat dat ze hebben gevolgd.

In de derde tak van het middel argumenteren verzoekers over hun vrees. Verzoekers betwisten de tegenstrijdigheden inzake de periode van exploitatie van de winkels en het onderduiken van verzoeker. Verzoekers stellen dat de woningen van familieleden werden bezocht door schuldeisers en dat de overheid hen niet kan beschermen.

In de vierde tak van het middel voeren verzoekers aan, onder verwijzing naar landeninformatie, dat zij geen beroep kunnen doen op de bescherming van de Albanese autoriteiten.

2.2. Verzoekers voegen bij het verzoekschrift landeninformatie inzake de mensenrechtensituatie in Albanië (stukken 2 – 17).

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom verzoekers om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet an sich dat de bestreden beslissingen behept zijn met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

In de mate verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De bestreden beslissingen stellen:

“Bovendien dient te worden vastgesteld dat uw schulden reeds dateren van 2020 en dat u dat jaar Albanië samen met uw partner en kinderen hebt verlaten. U hebt in de daaropvolgende jaren echter geen verzoek om internationale bescherming ingediend. Meer nog, u bent zowel in 2021 als in 2022 nog vrijwillig teruggekeerd naar Albanië en u hebt pas in september 2022 Albanië definitief verlaten. Vervolgens hebt u ongeveer een jaar en acht maanden gewacht vooraleer een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Naar eigen zeggen op advies van uw advocaat nadat een andere procedure om verblijfsrecht te verkrijgen niet succesvol was (CGVS F., p. 6). Voorgaande vaststellingen zetten de ernst van uw verzoek om internationale bescherming eveneens danig op de helling. Dergelijke houding kan geenszins in overeenstemming worden gebracht met en getuigt niet van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Een procedure voor internationale bescherming is net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen ernstige schade te lijden zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo een vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan worden verwacht dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt.”

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen.

Dat verzoekers nalieten dit te doen en gedurende meer dan anderhalf jaar wachtten alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers' algehele geloofwaardigheid.

Verzoekers kunnen zich te dezen evenmin verschuilen achter het advies van hun advocaat voor het volgen van een ander advies om verblijfsrecht te krijgen. Te dezen moet worden benadrukt dat een verzoek om internationale bescherming een verzoek inhoudt om bescherming te verkrijgen ten aanzien van de autoriteiten van hun land van nationaliteit ingevolge een vermeende vrees voor vervolging hetgeen uiteraard een volledige andere doelstelling heeft dan een *“andere procedure dan de asielpcedure in te leiden”*.

Het voorstaande geldt des te meer omdat verzoekers, na de aanvang van de vermeende problemen in 2020, ook nog 2021 en 2022 vrijwillig naar Albanië terugkeerden. Verzoekers verweren zich door te stellen dat ze in Albanië naar een alternatieve oplossing voor hun problemen zochten maar omschrijven noch documenteren concreet welke alternatieve oplossing ze dan wel zochten.

5. De bestreden beslissingen stellen:

“Vooreerst kunnen er de nodige bedenkingen geplaatst worden bij uw beweerde vrees aangaande uw schulden en schuldeisers en aldus bij het risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers dient vastgesteld dat u geen enkel (begin van) bewijs voorlegt inzake de uitbating van twee gokkantoren, laat staan van enige schulden die u zou hebben. U gaf hierover aan dat u niet voldoende tijd had om u voor te bereiden en dat dergelijke documenten moeilijk te vinden zijn (CGVS F., p. 11). Echter, gegeven dat u reeds in 2020 Albanië definitief hebt verlaten omwille van uw gokschulden, dat u nog enkele keren bent teruggekeerd en u reeds in september 2022 het land definitief hebt verlaten, kan uw vergoelijking als zou u onvoldoende tijd gehad hebben om dergelijke documenten in uw bezit te krijgen maar moeilijk overtuigen.”

Verzoekers verweren zich door te verwijzen naar de vraagstelling bij verweerder en citeren één verklaring van verzoeker.

De Raad stelt vast dat verzoekers, niettegenstaande dat ze zeker sinds de kennisneming van de bestreden beslissingen hiervan op de hoogte waren, tot de datum van de terechtzitting van de Raad nog altijd geen enkel document hebben bijgebracht ter staving van hun vermeende werkzaamheden en schulden in gokkantoren.

6. De bestreden beslissingen stellen inzake de mogelijke bescherming door de Albanese autoriteiten:

“Wat er ook van zij, er dient hoe dan ook te worden vastgesteld dat u en uw echtgenote niet hebben aangetoond dat jullie bij terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Wanneer u gevraagd werd of u ooit bescherming had gezocht bij de Albanese autoriteiten vanwege de dreiging die u voelde, verklaarde u enkel maar dat de Albanese overheden geen klacht zullen opnemen tegen uw schuldeiser omdat uw schuldeiser te groot is (CGVS F., p. 13). Uw verklaring voor dit nalaten is echter niet in overeenstemming te brengen met uw overige verklaringen over de man waaruit genoegzaam blijkt dat hij wel degelijk in het vizier van de Albanese autoriteiten staat en door hen gezocht wordt omdat hij alsnog spoorloos zou zijn. Geconfronteerd met deze bedenking, haalde u bovendien zelfs aan dat er recent een nieuwe rechtbank genaamd SPAK (Special Prosecution against Organised Crime en Corruption) is, doch dat het de handlangers zijn die u (zullen) belagen (CGVS F., p. 13). Wanneer u vervolgens gevraagd werd waarom u tegen de handlangers geen bescherming zou kunnen krijgen, gaf u aan dat u geen vertrouwen hebt in de Albanese autoriteiten aangezien u zelf verschillende keren met politie-inspecteurs en commissarissen hebt samengezeten en dat u werd aangeraden geen klacht in te dienen (CGVS F., p. 13). U vermeldde ook dat veel politiemensen ‘een percentage’ kregen en dat commissarissen betaald worden om een soort bescherming te bieden hetgeen u zelf gezien had (CGVS F., p. 13). Voorgaande overtuigt evenwel niet aangezien aangenomen mag worden dat de man die u te vrezen hebt, eventueel via zijn handlangers, gezocht wordt door de Albanese overheid met het oog op vervolging waardoor het feit dat hij in het verleden mogelijk bescherming van enkele functionarissen heeft afgekocht, geen aanwijzing vormt dat hij op heden nog steeds straffeloosheid zou genieten, wel in tegendeel. Immers werden er de laatste jaren veelvuldig corruptie ambtenaren en rechters de laan uitgestuurd, zoals u zelf aanhaalde (CGVS F., p. 14). Door vervolgens louter te herhalen dat u vanwege de Albanese autoriteiten geen bescherming zal kunnen krijgen omdat uw klacht niet zal worden aanvaard en uw geen vertrouwen hebt in de Albanese autoriteiten, overtuigt u geenszins. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er namelijk precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

*Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt ook dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het*

Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera’s in patrouillevoertuigen en van bodycamera’s bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo’s en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.”

Verzoekers verwijzen naar landeninformatie die veel ouder is (meestal van tussen 2016 en 2020) dan de recente informatie waarop verweerder zich baseert. De informatie van de verzoekers kan derhalve helemaal geen afbreuk doen aan de vaststellingen van verweerder.

De Raad merkt tevens op dat artikel 48/3, §3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.”

Alsook dat artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

- a) de Staat;
- b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;
- c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

§ 2. Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door:

- a) de Staat, of

b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”

Verzoekers tonen niet concreet aan dat er in hun hoofde een verband is tussen de vluchtelingenrechtelijk gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.

De Raad benadrukt tevens dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

De voorstaande motivering van de bestreden beslissingen blijft onverminderd overeind.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Voorstaande vaststellingen zijn afdoende teneinde de aangevoerde vrees voor vervolging van verzoekers ongegrond te verklaren.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengen verzoekers geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

W. MULS